

РЕШЕНИЕ

№ 208

гр. Велико Търново , 16.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, Х СЪСТАВ в публично заседание
на шестнадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА ЧАЛЪКОВА**

при участието на секретаря **ВИКТОРИЯ Г. МИНЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА ЧАЛЪКОВА** Административно
наказателно дело № 20204110201863 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН. Образувано е по жалба на ***, в качеството му на управител и законен представител на "***** гр. *** чрез адв. А. от ВТАК против НП № 2020-1739-08-023/19.11.2020 г. на Началник РУ- *** в ОД МВР - ***, с което за нарушение по чл. *** на основание чл. 212 от ЗОБВВПИ е наложено административнонаказание "имуществена санкция" в размер на 3 000 лева. Претендира се неговата отмяна с оплаквания за незаконосъобразност - подробно изложени. В съдебно заседание, чрез своя пълномощник, жалбоподателят поддържа изцяло жалбата си и претендира сторените по делото разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от Началника на РУ ***, който оспорва жалбата и моли НП да бъде потвърдено, като законосъобразно. Претендира и разноски за страната.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната взаимна съвкупност, намира за установено от фактическа страна, следното:

С НП № 2020-1739-08-023/19.11.2020 г. на Началник на РУ - *** на дружеството-жалбоподател на основание чл. 212 от ЗОБВВПИ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за това, че на 26.03.2020 г. същото извършило транспортиране на огнестрелни оръжия и боеприпаси, негова собственост, от ул. ** ** * до ул. ** ** * в гр. ***, без да е

осигурена въоръжена охрана в нарушение на чл. *** ***. Позицията се на Постановлението на *** за прекратяване на наказателното производство по ДП № 3М-** * г. по описа на РУ *** в ОД МВР - *** и дадени указания в същото. Изложили също, че след извършена проверка и анализ на събрани допълнителни писмени доказателства наказващият орган приел, че е осъществено цитираното по-горе нарушение от ЗОБВВПИ. Отразили и мотиви за неприложимост на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Наказателното постановление е връчено на представляващия жалбоподателя на 25.11.2020 г. и е обжалвано в законоустановения срок /входна жалба при въззивника на 02.12.2020 г./.

Съгласно приетата по делото Заповед № 81213-595/26.05.2015 г. на Министъра на вътрешните работи, НП е издадено от компетентен орган, съобразно т. 1.11 от същата.

По делото като доказателства са приети материалите по ДП № 3М-** * г. по описа на РУ ***, пр. пр. *** ** ***, ведно с постановление от ** ** * г. за прекратяване на наказателното производство; Постановление от 16.10.2020 г. на ***, с което изцяло е потвърдено Постановлението от **** ** ** за прекратяване на наказателното производство; становище от 16.11.2020 г. на Началник сектор "ОП" в ОД МВР - *** гл. инсп. ***** и Заповед № 81213-595/26.05.2015 г. на Министъра на вътрешните работи. В хода на съдебното следствие са изслушани и свидетелските показания на *** П..

Досъдебното производство е водено за престъпление по чл. 337, ал. 1 от НК, а именно, че 26.03.2020 г. от гр. *** до гр. *** са били транспортирани, огнестрелни оръжия и боеприпаси, без разрешение, издадено от надлежния орган на власт, когато такова се изисква. Със същото Постановление, наказателното производство по ДП е прекратено на основание чл. 199 и чл. 242, ал. 1, пр. 1, чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1, пр. 2 от НПК вр. чл. 9, ал. 2 от НК.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежно легитимирано лице, в законоустановения срок, пред компетентния да се произнесе съд. Разгледана по същество е напълно основателна.

При разглеждане на дела срещу наказателни постановления, районният съд е винаги инстанция по същество - чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, което означава, че следва да провери законосъобразността на атакуваното наказателно постановление, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон.

При извършване на посочената проверка, съдът констатира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до накърняване правото на защита на санкционираното лице

и имащи за последица цялостната отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Напълно основателно е възражението на жалбоподателя, че НП е незаконосъобразно поради това, че е издадено в нарушение на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН. Административно наказателното производство е иницирано директно със съставянето на НП, без съставяне на АУАН. Позицията се на чл. 215, ал. 3 от ЗОБВВПИ, административно наказващият орган е издал НП при условията на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, възприемайки частично мотивите на прокурорското постановление, с което съответното производство е прекратено, а материалите изпратени за произнасяне по въпросите относно ангажиране или не на административно наказателна отговорност.

Наказателното постановление е издадено на основание Постановление от **** ***, за прекратяване на наказателното производство по ДП № ЗМ-** * г., като относно фактическите констатации относими към деянието препраща към него.

По преписката няма данни да е извършено привличане на представляващия дружеството-жалбоподател в качеството на обвиняем, а видно и от приетото Постановление от 16.08.2020 г. на прокурора, същият не бил конституиран в това качество.

В Постановлението за прекратяване на наказателното производство прокурорът е приел от фактическа страна, че * е осъществил престъпния състав по чл. 337, ал. 1 от НК дотолкова, доколкото на инкриминираната дата и място - 26.03.2020 г. в гр. ***, е транспортирал огнестрелни оръжия и боеприпаси, без разрешение, издадено от надлежния орган на власт, когато такова се изисква. Прието е също, че участието на жалбоподателя е безспорно доказано и престъплението е извършено при форма на вината пряк умишъл. В заключение достигнал до извод, че дори извършеното да осъществява формално състава на престъпление по чл. 337, ал. 1 от НК, то поради своята малозначителност - обусловена от неговата твърде ниска степен на обществена опасност, незначителна степен на засягане на обществените отношения, то същото не съставлява престъпление /не е престъпно/.

Освен това, наблюдаващият прокурор, е счел за необходимо да отбележи, че извършеното покрива от обективна страна признаците на състав на административно нарушение, посочен в разпоредбата на чл. ****, ал. 1 от ЗОБВВПИ. По изложените мотиви прекратил и изпратил на административно наказващият орган, който след анализ на установените факти, да се произнесе по евентуално ангажиране на отговорността по този текст от Закона - за наличието или не на осъществено административно нарушение.

С атакуваното НП обаче, е санкционирано дружеството-жалбоподател за нарушение по чл. *** ***. Този състав изисква транспортирането на оръжия и боеприпаси да се извършва само с въоръжена охрана.

Разпоредбата на чл. ****, ал. 1 от ЗОБВВПИ, от обективна страна, очертава тази дейност по транспортирането - транспортирането на взривни вещества, огнестрелни оръжия,

боеприпаси и пиротехнически изделия на територията на Република България, без доставката да е придружена от копие на издаденото разрешение или транспортирането да е извършено без заявление до съответното поделение на МВР, съдържащо данни за количеството и вида на транспортираните вещи, както такива за маршрута, вида на транспортното средство и прочее. В този смисъл разпоредбата на чл. ****, ал. 1 ЗОБВВПИ не предвижда санкция за транспортирането на оръжие или боеприпаси, извършено без необходимата /въоръжена/ охрана. От доказателствената маса, събрана в хода на ДП, се установява, че въобще липсват такива констатации, съответни правни анализи относно този факт - дали транспортирането е било извършено с или без охрана. Такива факти въобще не са били предмет на изследване, респективно не са събирани и доказателства в тази насока. Видно от мотивната част на обжалваното НП, събраните доказателства, в хода на съдебното следствие, информацията в тази насока е била събрана допълнително, а именно чрез изисканото становище рег. № **** *** ** г., което очевидно е съставено след датата на издаване на Постановлението на *** от ** ** ** г. по пр. пр. № **** ** ****.

От описаните фактически констатации в Постановлението на прокурора и направените правни изводи е видно, че същият е приел, че от обективна страна физическото лице * е осъществило признаците на престъпния състав на чл. 337, ал. 1 от НК, но поради това, че деянието дори и формално да осъществява признаците на соченото престъпление, то поради своята малозначителност - не представлява престъпление.

С НП обаче е ангажира отговорността на дружеството-жалбоподател - „*“ **** - друг правен субект и за различни фактически констатации.

В този смисъл, като е възприел коренно различни фактически констатации/обстановка, въз основа на които е достигнал до различни правни изводи относно - авторството на деянието, фактите и обстоятелства, при които е извършено и доказателствата, които го подкрепят, съответно законните разпоредби, които са били нарушени и то след събиране на допълнителни доказателства и е пристъпил незабавно към съставяне на НП, без да състави АУАН, с който да инициира административно наказателното производство и то срещу друг правен субект и за коренно различни фактически констатации, наказващият орган в значителна степен е засегнал правото на защита на наказаното лице. Нарушението е от категорията на съществените, тъй като със съставянето на НП, наказващият орган за първи път въвежда обвинителната си теза, и то спрямо различен/субект, подлежащ на административнонаказателна отговорност. Последният е ангажирал отговорността на дружеството-жалбоподател, което е било лишено от правото да научи в какво конкретно нарушение е обвинено и за какви фактически констатации, съответно да организира защитата си. Това в значителна степен опорочава административно наказателното производство, което обуславя отмяната на НП като незаконосъобразно и без съдът да се произнася по същество на спора.

Отразените в Постановлението от **** *** ** за прекратяване на наказателното

производство фактически констатации и правни изводи, не могат да бъдат обвързващи за наказващия орган, относно отговорността на юридическото лице. След проведеното допълнително разследване, наказващият орган в хода на административнонаказателното производство е следвало с допустимите средства да установи има ли извършено нарушение и кой е неговият автор, като състави АУАН /и да положи началото на административнонаказателното производство срещу юридическото лице/.

Принципно положение е, че когато в хода на наказателното производство се установят признаци на административно нарушение извършено от обвиняемия, да се прекрати наказателното производство и се изпрати на административнонаказващия орган за налагане на административно наказание. В този случай би било налице изключение от общото правило и налице основание за приложение на това изключение - чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, когато не следва да се съставя АУАН и ролята на такъв би изпълнявало Постановлението на прокурора. В този смисъл ще бъде налице трансформация от наказателно в административнонаказателно производство, в което вече могат да се използват събраните в хода на наказателното производство доказателства, но само спрямо субекта на преследване.

В настоящият казус обаче, не е съставен АУАН, който да инициира ново административнонаказателно производство, поради липса на основание да се счита за продължаващо действието по преобразуване от наказателно в административнонаказателно производство.

Съдът споделя възраженията, изложени в жалбата, относно това, че АУАН има три основни функции - установителна /констативна/, обвинителна и сезираща. Установителната, която се отнася до фактите, които от обективна страна осъществяват състава на съответното административно нарушение и втората - обвинителната, която конкретизира лицето, към което е насочена претенцията за извършено от него нарушение.

Принципно при установяване в хода на наказателното производство на признаците на едно или друго административно нарушение, в частност по чл. **** от ЗОБВВПИ и ползвайки се от установителната функция на Постановлението на ***, относно фактите и обстоятелствата, свързани с транспортирането на оръжия и боеприпаси без разрешително или копие от издаденото разрешително, наказващият орган е могъл да състави директно НП срещу физическото лице именно, позовавайки се на разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. Като е посочил обаче други факти и обстоятелства /различни от установените в Постановлението/, запълващи от обективна страна състава на съвсем различна разпоредба - чл. *** ***, изискваща транспортирането да се извършва с въоръжена охрана и без да съставил АУАН, административнонаказващият орган е допуснал нарушение на процесуалните правила, което нарушение от кръга на съществените и не може да бъде санирано по реда на настоящото производство.

Следва да се сподели, че административно-наказателното производство започва при

условията на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, като посочените функции се възлагат на съответния акт, в конкретния казус /на Постановлението за прекратяване на ДП/. За да бъде същото надлежен акт по смисъла на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, следва да удостоверява фактите, запълващи хипотезата на административното нарушение, за което съответно е издадено и самото НП и не на последно място - следва по несъмнен начин да сочи субекта, чиято отговорност е ангажирана с атакуваното НП.

В настоящия казус, не са били налице основанията по чл. 36, ал. 2 от ЗАНН и Постановлението на *** от ** ** * г. не може да замести издаването на АУАН във връзка с вмененото нарушение по чл. **** на жалбоподателя, тъй като установителната функция на Постановлението се разпростира по отношение на съвсем различни фактически констатации /факти и обстоятелства, свързани с транспортирането на оръжия и боеприпаси без разрешително или без копие от издаденото разрешително/. Същите обаче не запълват от обективна страна хипотезата на чл. ****, изискващо транспортирането да се извършва с въоръжена охрана. Установените фактически констатации и правни изводи отразени в Постановлението на *** се разпростират по отношение на физическото лице, а с атакуваното НП е ангажирана отговорността на дружеството- жалбоподател, което вече бе споделено по-горе в мотивите на съда.

Казано иначе Постановлението на *** разглежда и обосновава въпроса за наличието на конкретно посочено едно административно нарушение /извършено от физическо лице/, а с НП е вменено извършването на друго нарушение и то против различен субект, а именно юридическо лице. В този смисъл НП е издадено в нарушение на процесуалните правила по чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. Това от своя страна е самостоятелно и достатъчно основание за отмяната на НП, без съда да се произнася по същество на делото.

Изложеното обуславя цялостната отмяна на атакуваното НП като незаконосъобразно.

При този изход на делото и с оглед искането за присъждане на разноски, съдът намира, че такива не следва да бъдат присъждани, поради липсата на доказателства за тяхното реализиране.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 2020-1739-08-023/19.11.2020 г. на Началник РУ *** в ОД МВР - ***, с което на " " **** гр. *** за нарушение по чл. *** ** и на основание чл. 212 от ЗОБВВПИ е наложено административнонаказание "имуществена санкция" в размер на 3 000 лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Административен съд – гр. Велико Търново.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____